

ת"פ 49902/09 - מדינת ישראל נגד א.ק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14-09-49902 מדינת ישראל נ' ק(עוצר)

ת"פ 14-10-4147 מדינת ישראל נ' ק(עוצר)

בפני כב' השופטת חנה מרימ לומפ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

א.ק (עוצר)

הנאשם

גמר דין

רקע

.1. ביום 11.12.14 הודה הנאשם בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) בצוות (ג) סיפא לפיקודת הסמים המסתוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, בכר שהחזק במכונתו בסם מסוכן מסווג קניבוס במשקל כולל של 0.5535 גרם נתו ובשתי סיגריות מסווג חשיש וקניבוס במשקל שאין ידוע למאשימה וזאת מבליל שהדבר הותר לו על פי דין.

.2. באותו מועד צירף הנאשם תיק נוסף את ת.פ. 4147-10-14, הודה בכתב אישום מתוקן והורשע בשתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 וUBEIRA של ניסיון תקיפה בן זוג לפי סעיף 382(ב)(1) בצוות סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ג-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). באישום הראשון הורשע הנאשם כי שבוע עבר ליום 28.9.14 בביתם הוא איים על המתלוונת ואמר לה בתגובה לדבריה כי היא רוצה להתגרש ממנו כי: "אין גט אצל, אני אראה לך רק גיהינום". במועד אחר במהלך חופשת הקיץ חיפש הנאשם מאפרה ומשלאה מצאה שאל את המתלוונת היכן היא, המתלוונת הצבעה על מקומה של המאפרה, כשפה האשפה בסמור, או אז השליך הנאשם לעברת של המתלוונת סיגירה בוערת אשר הייתה בידו ואמר לה: "מהוים ולהלאה, אם תגעי במאפרה, אני קוצץ לך את הידיים שלך, ומהוים אני מכבה את הסיגריות ככה".

.3. באישום השני הודה הנאשם כי כחודש וחצי עבר ליום 29.9.14 ביום אחד אחיה של המתלוונת. הנאשם יצר קשר טלפוני עם האח, השיחה עלתה לטונים גבוהים והנאשם אמר לאח: "אתה תALK נקראת מעשיי גרשא ולא יודעת מזה, כדאי שנגמר את זה יפה ושותחטום על הניריות שאני מכין, ואם לא יגמר טוב" למשמע דברים אלה שאל אחיה של המתלוונת את הנאשם "למה מה תעשה" והנאשם השיב: "זההר יא בזונה, לא כדאי לך להתעסק איתני".

ראיות הצדדים לעונש

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסקין פליליים

4. ב"כ המאשימה העיד לעונש את המתלוונת ועובדת סוציאלית במקלט בו היא שואה מאז הגשת התלונה להלן: "シリ". בהתאם לסעיף 4(ב)(2) לחוק העונשין (תיקון 113) הבאת הראות תומר ביחס לנסיבות הקשורות בבחירה העבירה כאשר לא הייתה הזדמנות לטען לגיביהם בשלב בירור האשמה או לשם מניעת עיוות דין. על מנת שלא לגרום לעיוות דין, החלטתי להתר את עדותן רק ביחס למשים המוחשיים לנאים בכתב האישום ולתוואות מעשים אלה, אשר היה ניתן לכותם בתצהיר נפגע העבירה.

5. המתלוונת סיירה על תנאי המגורים במקלט אליו לדבריה נאלצה לעבו. על כך שהיא מתגוררת בחדר קטן יחד עם שלושת ילדיה, והוסיפה כי נאלצה לעזוב את חייה ולהתחיל הכל מתחילה. המתלוונת הסבירה כי היא חששת שהנאשם יתנקם בה על אף שהتلונה נגדו וכשנשאלה מדוע היא אינה עוזבת את המקלט, שכן הנאשם עוצר עד תום ההליכים, השיבה כי היא אינה יודעת מתי ישחרר וכי היא פוחדת שיפגע בה או בילדיה.

ב"כ הנאשם חקר את המתלוונת בחקירה נגידית ומתחשבותיה לשאלותיו עולה כי מיד לאחר שהגישה את תלונתה במשטרת היא הגישה תביעה גירושין. המתלוונת העידה שהיא אינה יודעת מה כתוב בכתב התביעה וכי עורך דין זה אשר כתב את כתב התביעה. ב"כ הנאשם עימת את המתלוונת עם קריות הילדים, מהם עולה כי היא זו שנגה להוכיח את ילדיה ועל כך השיבה כי מדובר במקרה "חינוכיות" וכי נאלצה לעשות כן לאחר שהיתה מסוגרת בחדר בבית כדי לא להתעמת עם הנאשם, והיתה צריכה להשתיק את ילדיה כדי לא לעורר את רוגזו.

המתלוונת אישרה כי בעבר הנאשם הוא זה אשר רצה להתגרש ממנה והוא סירבה, ונשאלת האם דבריו של הנאשם בעניין לא נאמרו באותו הקשר, הינו שאין בכוונתו לתת לה גט כפי שהיא לא רצתה להתגרש ממנה בעבר, וזה השיבה בשליליה וצינה כי הנאשם אמר לה את הדברים בנסיבות והדברים גרמו לה לפחד. כשנשאלה המתלוונת מה היא מקווה שייגזר על הנאשם לא הייתה בפיה תשובה והיא שבה וחזרה על כך שרצונה שהצדק יצא לאור.

6.シリ סיירה כי המתלוונת הגיעה ייחד עם שלושת ילדיה אל המעוון. לדבריה המתלוונת הייתה מפוחדת ומכונסת עצמה ולייטים קרובות פרצה בבכי.シリ העידה על קשיי הקילטה של הילדים במקלט ועל החששות של המתלוונת מהמעבר למקלט. כמו כן הביעה המתלוונת בפניシリ את פחדה כי הנאשם יתנקם בה או בילדיה.

7. מטעם ההגנה העיד לעונש מר א. ד. גיסו ומעסיקו של הנאשם. א. סיפר כי הוא מכיר את הנאשם כעושה. לדבריו מדובר באדם חכם ובעל מידות. עוד הוסיף כי הנאשם הוא הדמות המובילה בבית. מעודות� עולה כי המתלוונת והנאשם נהגו לצאת יחד עם לחופשות משפחות והאחרונה שבהם הייתה סמוך להגשת התלונה. הוא ציין כי בעת החופשות המשפחתיות הוא לא הבחן בבעיה כלשהי ביניהם.

8. בחקירתו הנגדית נשאל העד מדוע לא מסר בחיקירתו הראשית על כך שהנאשם משתמש בסמים ואושפז פסיכיאטרית, וזה השיב כי הופטע מכך שהנאשם צורך סמים אולם עובדה שלא ידע על כך ועל בעיותו הנפשיות, אינה אומרת כי היכרותו עמו אינה היכרות של ממש.

טייעוני הצדדים

9. ב"כ הצדדים הסכימו כי בגין התיק העיקרי שענינו החזקת סמים לצריכה עצמית, יוטל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי וכי הסמים שנתפסו יושמדו.

10. אשר לעונש ההולם את מעשיו של הנאשם בת.פ. 4147-14 שענינו עבירות אלימות כנגד אשתו, טען ב"כ המאשימה כי על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים. לדבריו בגין האישום הראשון שענינו איום וניסיון תקיפה מתחם העונש ההולם נع בין 6 ל- 18 חודשים מאסר בפועל, ומתחם העונש ההולם לאישום השני שענינו איום כלפי אחיה של המתלוננת נע בין בגין מאסר בפועל קצר ל-8 חודשים מאסר, כאשר העונש הכללי המתאים לנאשם הוא ש蒙ה חודשי מאסר. דהיינו 6 חודשים מאסר בשל האישום הראשון וחודשיים מאסר בשל האישום השני כאשר שני העונשים ירוצו במצטבר.

11. ב"כ המאשימה ביקש כי בעת גזירת העונש ההולם בית המשפט יתחשב בכך שמדובר במקרה הנאשם למחלוננת, שכן היא נאלצה לעזוב עם שלושת ילדיה את ביתה, את משפחתה ואת מקום עבודתה ולבור להתגורר במקלט לנשים מוכות בחדר צר, בו היא שווה עד היום. עוד הוסיף כי ניתן היה להתרשם מפჩהה של המתלוננת מהנאשם וביקש כי בנוסף לעונש המאסר יוטל על הנאשם לפצות את המתלוננת בסך של 10,000 ₪.

12. ב"כ הנאשם ציין בפתח דבריו כי הוא אינו מקל ראש במעשיו של הנאשם, אך יחד עם זאת המעשים אינם במדרג חומרה גבוהה, אלא לדידו מדובר במעשים במדרג הנמוך ביותר של עבירות האלימות במשפחה. ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט יראה במעשיו של הנאשם אירוע אחד, שכן מדובר במעשים שנערכו על אותו רקע במסמיכות זמניות, והאימם באישום השני שהושמע באוזני האח הוא תוצאה ישירה של מערכת היחסים בין הנאשם למחלוננת. באשר לנسبות ביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם כי אין מציאות במדרג חומרה גבוהה, שכן לא נגרם נזק כלשהו, לא לרכוש, ולא למחלוננת עצמה ולא קדם להם תכנון מוקדם. לדידו, התלונה הוגשה סמוך לפני הגשת תביעת גירושין ואי אפשר להתעלם מרשום שההילך הפלילי משמש ככלី בהילך זה. לדבריו כיום הנאשם חף להתגרש מהתלוננת ולסייע פרק זה בחיו ולפתח דף חדש. ב"כ הנאשם ציין כי לא ברור לו ממה חשש התלוננת, שכן היא עצמה אישרה שהנאשם לא פנה אליה בין במישרין ובין בעקיפין מאז הגשת התלונה.

13. ב"כ הנאשם הגיע לבית המשפט מסך רפואי נ/י, טופס שחרור של הנאשם מאשפוז פסיכיאטרי מחודש יוני 2014. ב"כ הנאשם סבר כי מסמך זה מעיד על מצבו הנפשי של הנאשם לאחר השחרור, שהוא לא יציב ולדיו יש בכך כדי להוות קרבנה לסייע המופיע בסעיף 9 לחוק העונשין דבר אשר משפייע על מתחם העונש

הholm.

14. ב"כ הנאשם עתר למתחם עונש הולם הנע בין שירות לטעלת הציבור ועד למאסר בפועל קצר והגיש טבלת פסיקה לתמיכה בטענותיו. הוא הדגיש כי מדובר בעבירות ניסיון לתקיפה כך שבפועל הנאשם כלל לא תקף את המתלוונת. משכך סבר כי יש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, אשר שווה במעטה למשך משלושה חודשים, וכן להטיל עליו מאסר על תנאי. עוד הוסיף כי הנאשם אינו מתנגד כי יפסק פיצוי למתלוונת בית המשפט סביר כי יש לפצוצתה.

15. הנאשם בדברו האחרון מסר כי עבר תקופה קשה, כל חייו התנהלו באופן נורטטיב והוא אינו יודע כיצד נפל במצב זה. הנאשם הביע חריטה על מעשיו, התבישי מהמעמד בבית המשפט וחשש על המצב אליו הגיעו הוא וילדיו. כמו כן הוסיף כי הוא יודע שעליו להתרגש מהמתלוונת ולהתחל את חייו מההתחלתה.

מתמח העונש ההולם

16. לאחר שמדובר ברצף איורים, בין המתלוונת לנאים שאירעו על רקו סכסוך גירושין, למרות שהאיהם באישום השני הופנה כלפי אחיה של המתלוונת, הוא נאמר על רקו הסכסוך בין הנאשם למתלוונת ובמועד זמנים סמוך, אני רואה רצף זה כאירוע אחד בהתאם לסעיף 40 ו(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

17. המחוקק ראה את עבירות האלים במשפחה בחומרה יתרה וקבע כפל עונש בשל נסיבה זו. גם בדי המשפט העליון קבע כי יש להילחם בתופעת האלים במשפחה, זאת באמצעות מדיניות ענישה מחמירה. על הלכה זו חזר כב' השופט שהם בראע"פ 5778/13 פלוני נ' מדינת ישראל (ימים 13/12), אשר הביא מדברי כב' השופט פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם 07/10/11).

מעשי אלימות ב תוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסיה אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלים במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלים על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פעריו הכוחות הם גדולים כשמדבר באלים כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלים במשפחה, נגשנותם של קרבות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיעוד האחריות היא עניין מרוכב וקשה, הטעון רשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמר על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למHALך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בגין הזוג המכה, ותלוות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבותם האלים בהםם על פי רוב חרפי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה. (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל[פורסם בנקו] (11.10.07), פסקה 7, וכן: ע"פ 4834/12 פלוני נ' מדינת ישראל[פורסם בנקו] (26.6.2013); ע"פ 19192/11 פלוני נ' מדינת ישראל[פורסם בנקו] (19.4.2012); ע"פ 2157/92 פדידה נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(1) 81, 84; (1993);

. 18. במקורה שלפני, הנאשם הודה בכתב אישום מתווך המתאר ניסיון תקיפה שאינו בדרجة חומרה גבוהה, ובשתי עבירות אiomים שהשמעו כלפי המתלוונת ואחיה. מחד, הנאשם ביצע את העבירות ללא תכנון מוקדם, והמתלוונת לא נזקקה לטיפול רפואי בשל מעשיו, ומайдך היה ניכר כי אiomיו של הנאשם גרמו למתלוונת לפחד של ממש עד אשר נאלצה לעזוב את ביתה עם שלושת ילדיה ולבור להתגורר במקלט, במקורה זה הפגיעה במתלוונת באהה לידי ביטוי בעיקר במושיר הנפשי, וכיום המשפחה כולה מטופלת על ידי גורמי רוחה.

19. לפיך אני סבורה כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים היא בעוצמה ביןונית-גמורה. לא מצאת כי יש בתיעוד הרפואי שהציג ב"כ הנאשם יש כדי להצביע על קרבנה לסייע, שכן הדברים לא הוכיחו בחווית דעת כנדיש ולא הבהיר עד תום הקשר הסיבתי בין ההתפרצויות הנפשיות של הנאשם למעשים.

20. אשר למדיניות הענישה הנוגנת הציגו ב"כ הצדדים ענישה החל מתיקים שהסתוימו באירוע הרשעה לצד של"צ ועד לקרים בהם הוטלו עונשי מאסר, כאשר כל מקרה שונה מחבריו וקשה לגזר גזירה שווה בין המקרים.

21. כאשר אני שוקלת את הנسبות הקשורות בביצוע העבירות, את הערך החברתי המוגן, את מידת הפגיעה בו ומדיניות הענישה הנוגנת אני קובעת כי מתחם העונש הולם נסיבות אלה הוא בין מאסר קצר שיכל וירוץ בעבודות שירות לבין 10 חודשים מאסר.

העונש המתאים

22. לאחר שלא הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם קשה לדעת מהי מידת המ██ונות הצפואה מהנאשם ולא ניתן לשקל שיקולי שיקום בעניינו. אולם הנאשם וב"כ הדגשו כי הנאשםלקח אחריות למעשיו, מתחרט עליהם והפנים כי עשה טעות. כמו כן, הנאשם הבין כי אין סיכוי לאחות את השברים, הוא רוצה להתרשם מהמתלוונת, הם אינם אמורים לשוב ולהתגורר ייחדיו, אך שהסיכוי להישנות המקרים פוחת. כמו כן הנאשם נעדר עבר פלילי כמעט לחלוטין בתחום התכנון והבניה, זהו מאסרו הראשון ונראה כי השהייה הממושכת בתנאי מעצר קשים עשתה את שלה, הציבה לנאשם גבולות ובהירה לו את הפסול במעשה. עוד התחשבתי במצבו הנפשי של הנאשם טרם המעשים.

לפייך, כאשר אני מازנת בין הצורך במתן דגש על הרתעת הנאשם ועל הצורך להגן על המתלוונת מפניו, וכן בהתחשב בכך שמדובר במאסרו הראשון, אני דנה את הנאשם לעונשים כדלקמן:

א. 28.9.14. וחצי חודשים מאסר אשר ירצו מיום מעצרו מיום 28.9.14.

ב. 6 חודשים מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחררו על כל עבירות אלימות או אiomים כמעט ללא תגרה.

- ג. פיצוי למתלוננת בסך 5,000.
- ד. חודשיים מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוקף שנתיים מהיום על כל עבירות סמיים.
- ה. ניתן צו להשמדת המוצג.
- זכות ערעור לבית המשפט המחויזי בתוקף 45 ימים מהיום.**
- ניתן היום, י' טבת תשע"ה, 01 ינואר 2015, במעמד ב"כ הצדדים וה הנאשם.